

Jocelyn Bell i la descoberta dels púlsars (1943, Gran Bretanya)

El 28 de novembre de 1967 una jove doctora en astronomia, Jocelyn Bell, estava repassant els senyals procedents d'un radiotelescopi que estudiava sistemàticament el firmament, i va descobrir un senyal molt estrany. Es repetia a gran velocitat i de forma molt constant, mai s'havia vist res igual. Tant era així que es va pensar que podia ser un senyal extraterrestre, i al marge del paper van escriure les sigles LGM (little green man), petits homes verds, en anglès. En realitat havia descobert el primer púlsar.

Un púlsar és un astre molt petit i molt dens que gira molt ràpidament. Pels seus pols magnètics emeten dos feixos de llum molt estret. A cada rotació que fa ens il·lumina aquest feix de radiació durant un instant per després desaparèixer, de la mateixa manera que ho fa un far marí. Per això la seva radiació es veu en forma de pulsacions.

Jocelyn Bell Burnell va néixer el 1943 a Belfast. De ben petita ja es va interessar per l'astronomia i va encaminar els seus estudis cap aquest camp. Va estudiar a un institut per a noies, a York, on va tenir un molt professor de física que l'animà a seguir estudiant. Després ingressà a la universitat de Glasgow i finalment es va doctorar a Cambridge, amb l'astrofísic Anthony Hewish. El seu doctorat va consistir en la construcció d'un radiotelescopi per a estudiar els quàsars que havien estat descoberts pocs anys abans. Un cop en funcionament va ser quan va descobrir el primer púlsar.

No cal dir que va ser un descobriment molt important en el camp de l'evolució estel·lar, ja que els púlsars són estrelles de neutrons, les restes d'estrelles que han explotat en forma de supernoves. Havien estat predites però mai observades.

Per aquest descobriment Anthony Hewish va rebre el premi nobel de física l'any 1974, però no així Jocelyn Bell. Es tracta, segurament, d'una de les més grans injustícies dels premis Nobel cap a les dones investigadores. Tot i així, al llarg de la seva carrera va rebre molts homenatges, reconeixements i premis importants.

Després de la seva etapa a Cambridge ha seguit investigant en diferents universitats i centres d'investigació: Shouthampton, Londres, Edinburg, etc, sempre d'una forma apassionada per l'astronomia.